

17 pCt. Det var en Højre regering, der i 1897 forelagde det daværende Forslag — det er en Venstre-do., der har forelagt det nærværende!

Socialdemokraterne kunne ikke gaa med til disse høje Forbrugsskatter, og jeg vil tillade mig at nævne nogle af de Toldsatser, som vi ville foreslaa frigjorte i Lighed med, hvad vi have gjort tidligere, da Sagen var for her. Der er Position 3: Apotekervarer, som er sat til en Indtægt af 128,000 Kr. Den ville vi foreslaa frigjort. En Motivering heraf skulde synes ganske overflødig. Det forekommer mig, at det overfor en Repræsentation som det danske Folketing ikke skulde være nødvendigt at motivere, hvorfor man vil have billigere Apotekervarer. Endvidere foreslaa vi, at Kakao og Chokolade skulde indgaa frit; disse Artikler ere nu satte til 284,153 Kr. Ansjoser foreslaa vi ligeledes frigjorte; de ere her ansatte til 59,426 Kr. Eddike, ansat til 70,000 Kr., ligeledes. Fjer og Dun til Sengklæder, altsaa til Nyttebrug, ikke til Pynt, foreslaa vi ogsaa frigjorte; de ere nu satte til 54,733 Kr. Endvidere er der Positionerne 66—74, der omfatte Frugter, som ere belastede med en Told, der anslaaes til 973,733 Kr. At man skal lave en Toldlov paa den Maade, at man giver noget frit, Petroleum f. Eks., og slaar lidt af paa Kaffe og Sukker — og saa tager en Position som Frugt og belaster den med et Beløb af henved 1 Mill. Kr., det forekommer mig at være, med et mildt Udtryk, højst mærkeligt. At Frugt, der mere og mere bliver en god Konsumartikel for Befolkningen, skal gøres til et saadant Skatteobjekt, det faldt jo selv Flertallets ærede Ordfører for Brystet, hvad der glæder mig meget.

Positionen Kaffe, saavel raa som brændt, foreslaas nedsat. Men hvorfor ikke gaa videre, hvorfor ikke gaa den Vej, som er den eneste rette, nemlig at gøre Kaffen fri? Det er jo dog en Artikel, der i høj Grad nydes af Smaakaarsfolk saavel i By som paa Land. Af hvilken Grund belaste hver Kop Kaffe med saa og saa stor en Brøkdel af en Øre? Vi ville saavel ved denne Toldlovforhandling som ved den sidste foreslaa at gøre Kaffen fri, altsaa stryge de 1,143,000 Kr., der endnu ere tilbage. Det samme gælder Krydderi. Endskønt man dog ikke sidder og drysser Peber ud paa sin Tallerken i lange Baner, og endskønt Husmoderen ikke bruger Kardemomme og Muskat i store Portioner, ere Krydderier dog satte til en Toldindtægt

af omtrent $\frac{1}{4}$ Million, ca. 246,000 Kr. Det forekommer mig ligeledes urigtigt.

Der er en Position, som der var nogen Diskussion om sidst, men Modstanden mod den skal jeg dog ikke fastholde, hvis de Herrer Repræsentanter for Landbruget mene, at den har nogen Værdi for dem. Det er Positionen Ost, der her er sat til ca. 200,000 Kr., nøjagtig 187,651 Kr. (Af-brydelse.) Nej, De hører jo, hvad jeg siger, for saa vidt Landbrugets Repræsentanter mene, at den har nogen Betydning for dem, skulde de ikke være ængstelige for, at vi skulde stryge den, skønt jeg synes, det er uheldigt, at den findes der. Jeg selv spiser almindelig god, dansk Ost, og den smager mig godt, og jeg tror ganske vist, vi her i Landet ere komme saa vidt paa Ostefabrikationens Omraade, at den Told, her er Tale om, og som er af gammel Dato, ikke mere behøves.

Der er endvidere Position Risengryn og Rismel, som ogsaa er sat mere ned i Forslaget end i den nugældende Lov, medens vi mene, at det er saa store Konsumartikler, at man rettest bør gøre dem helt fri. Det samme gælder Sago og Salep. Endvidere Spisevarer og Kødekstrakt, som er sat op til 300,000 Kr. Det er ogsaa ret ubegribeligt, af hvilken Grund disse Varer skulde fordyres, naar det ikke netop er slet og ret for at faa Dækning. Men det mener jeg ikke, er den rigtige Maade at lave en Toldlov paa, man maa have Dækning ad anden Vej. Sukker, med Hensyn til hvilket den ærede Ordfører var af den Mening, at man vistnok helt og holdent kunde undvære Beskyttelsen paa det, er sat til over 2 Millioner, 2,039,000 Kr., i Toldindtægt. Det glæder mig at høre, at den ærede Ordfører mener, at Sukker kan gøres frit. Jeg har tilladt mig at foreslaa det i Optegnelserne til mit Foredrag, og formodentlig kunne vi i Udvalget komme nærmere ind paa den Tanke, som den ærede Ordfører, saa vidt jeg forstod ham rigtigt, gjorde sig noget til Tolk for. For Te har man bibeholdt den nuyærende Told, idet den er sat til 324,000 Kr. Saa er der Cigarer og Tobakker. Jeg er her enig med den ærede Ordfører i, at man ikke bør beskutte det Forbrug, men hellere gøre det frit. Nu har jo ganske vist Tobakken i saa mange Aar været betragtet som en Luksus, men det vil jeg ikke anerkende; der kan strides meget om, hvad der er Luksus, og hvad ikke, men i hvert Tilfælde saa velhavende er den danske Befolkning ikke,